

Transkribering av Skolverkets podd Kartläggningen i förskoleklass – garantin för tidiga stödinsatser

Speaker [00:00:01] Det här är en podcast från Skolverket.

Peter Sandberg [00:00:13] Hej! Välkomna till denna podcast som handlar om läsa skriva räkna, en garanti för tidiga stödinsatser. Idag kommer vi att prata om arbetet med garantin i förskoleklassen, och jag heter Peter Sandberg och är undervisningsråd på Skolverket. Syftet med garantin det är ju att så tidigt som möjligt uppmärksamma de elever som som är i behov av stöd helt enkelt, och det kan vara sådant som att de behöver extra anpassningar. Det kan vara särskilt stöd, men det kan också gälla de elever som är i behov av extra utmaningar. Själva stödet ska ju då utformas efter varje elevs behov och målet det är ju självklart att fler elever ska nå en fullständig grundskoleutbildning. Och för att prata om det här så har jag med två gäster. Jag tänkte att ni kan väl representerade lite grann, lite kort. Först ut har vi då Jessica Ekberg. Välkommen!

Jessica Ekberg [00:01:05] Ja. Hej, jag Jessica Ekberg. Jag är förskollärare i botten, jobbat många år inom förskolan. Sista tio-elva åren har jag vart i förskoleklass och idag arbetar jag som universitetsadjunkt på institutionen för pedagogiska studier på Karlstads universitet.

Peter Sandberg [00:01:25] Välkommen, och så har vi också med oss Helena Ackesjö.

Helena Ackesjö [00:01:28] Hej, jag är docent vid Linnéuniversitetet och jag har forskat om förskoleklassen i ungefär femton år. Jag håller just nu på att avsluta ett sexårigt forskningsprojekt som finansieras av VR. Där vi tittar just på förskoleklassens positionsförskjutning i utbildningssystemet. Utifrån och med förändringarna som har kommit nu de senaste åren är den reviderade läroplanen, obligatoriet som infördes och sen då också åtgärdsgarantin med den obligatoriska kartläggningen så. Och just kartläggningsarbetet i förskoleklass har ju fått en ganska stor plats i våra resultat. Så det håller vi på att jobba med.

Peter Sandberg [00:02:10] I dag ska vi också prata om kartläggningen i förskoleklass och den genomförs ju som vi vet på höstterminen och det är då två material som man använder sig av. Det ena är hitta språket och det andra är hitta matematiken. Och det är ju då tanken med det här är att de ska användas, det här materialet ska användas som en naturlig del av undervisningen. Men innan vi sätter igång så tänkte jag faktiskt ta upp en liten kort bakgrund till varför vi väljer att göra en podcast om just det här. Det är så Skolinspektionen har gett ut en delrapport där de tittar på just den här kartläggningen och hur det gått där, och det visar att de flesta skolor har i stort sett ett fungerande arbete med själva genomförandet. Men man har alltså sett att det finns utvecklingsområden och det handlar om arbetet med själva resultatet av aktiviteterna, det vill säga att sätta in rätt stöd och liksom att utveckla och anpassa undervisningen utifrån de resultat man fått fram. Sedan är det ju så att även om vi pratar om kartläggningen i förskoleklass så är det här resonemang som är giltiga för hela läsa, skriva, räkna garantin och faktiskt också egentligen för undervisning och bedömning i övrigt. Så jag tänker vi börja med själva genomförandet. Jessica, du har ju erfarenhet av att genomföra kartläggningen och jag tänkte det vore kul om du kunde berätta lite grann om hur du tänker kring upplägget, hur det går till och kanske lite grann om vad du har lärt dig eller ändrat under tidens gång, alltså lärdomar och så.

Jessica Ekberg [00:03:44] Det första vi gör på hösten är att vi gör ett grundligt schema, vilka dagar vi ska ha vilka övningar och med vilka elever. Speciellt i de grupperna där man har när man har färre elever. Detta för att vi ska se till att vi får med oss hela kartläggningen. Sedan har vi gjort så att första året så genomförde jag kartläggningen så gott som rakt av från Skolverkets uppgifter och deras förslag på hur man kunde göra. Det jag kände förra året då var att jag behövde göra dem till mina egna. Samma slags uppgift, fast något som jag själv utformade och som som jag ägde. Till exempel fanns eller finns det en uppgift som heter lekparken i hitta matematiken. Där fick jag ett tips från naturskolan i Karlstad att fotografera skolgården och använda den som karta. Istället för att ha en karta över en lekplats som inte barnen kan relatera till. Detta gjorde att eleverna tyckte att det var fantastiskt roligt för dem att de kände igen sin skolgård där de lärde sig att hitta på skolgården eftersom det här var i början på terminen också. En annan vinst var ju att jag märkte att

på rasterna så ville eleverna fortsätta den här leken. För det blev en lek, de gömde skatter och de gav varandra uppdrag. Det kunde vara du ser skatten om du står med ryggen mot gungorna, och helt plötsligt blev den här aktiviteten mer än bara en aktivitet i min kartläggning. Det blev något som eleverna tog till sig och lekte länge.

Peter Sandberg [00:05:24] Mm, då är det ju viktigt att man är förtrolig med materialet då så att man är säker på vad som ska kartläggas, ehm alltså för att kunna överföra det till en annan likvärdig situation så att bärande moment eller delar av kartläggningen inte försvinner. Men Helena, vad tänker du om det som Jessica precis berättade?

Helena Ackesjö [00:05:29] Nä men jag tänker också att det blir en lekfull, lekfull aktivitet som för barnen kanske inte känns som eller förmodligen inte alls känns som en bedömnings situation. Det är väl alldeles utmärkt. Jag tror att det är mycket av utmaningen ligger att släppa, våga släppa sargen och göra aktiviteterna till sina egna sätt också bli naturliga inslag för barnen.

Jessica Ekberg [00:05:50] En annan uppgift som jag hade var ju hitta språket som hetter Vi lyssnar och samtalar. Där ska du läsa en bok, högläsningsbok, och du ska sedan diskutera och samtala med eleverna om vad händer i boken? Varför tror ni bollen ligger där? Varför tror ni flickan blev ledsen? Och så vidare. Men samtalar om innehållet. Vad jag gjorde första året var att de fick rita något från början, något från mitten och något från slutet, och även skriva det som ville. Och där upptäckte jag till exempel en elev som han ritade något som inte alls fanns med i boken. Den här eleven var tvåspråkig och jag tänkte att det handlade om att han inte förstod svenskan i boken, men när jag liksom sedan grotta ner mig i det så visar det sig att han ville bara inte rita något ur boken. Han ville rita sina favoritdjur och tyckte att det var mycket mer spännande. Och där handlar det inte om att han inte hade hängt med i boken. Så året därpå då tog även till mig att jag la minerade bilder som de fick lägga i ordning och vi samtalade om boken på det viset att de som inte ville rita fick färdiga laminerade bilder. Så här handlar det om att man kan göra på många olika vis för att få fram det resultat du vill kartlägga. En annan sak som jag har tänkt på andra året jag gjorde var att jag behöver anteckna vilka elever som klarar av vad. Detta speciellt när man sitter själv med en grupp på 6-7 elever. Man tänker att nä, men jag kommer ihåg vad alla kunde på alla moment och så blev det lunch och så går du äter och så går det på rast och sedan sen så kommer man inte riktigt ihåg, utan man behöver inte som man kan ha små symboler för sig själv som man bara rita en kryss eller något hjärta eller vad som helst. Som betyder, som du själv har bestämt så att du vet vad det betyder. Men eleverna förstår inte att du sitter och antecknar .

Peter Sandberg [00:08:01] En annan sak som som inte har nämnt än, men som är rätt viktig också, det är ju egentligen när det är en bra tid att börja med kartläggningen.

Jessica Ekberg [00:08:10] Första året jag genomförde kartläggningen. Då tänkte vi att nä men nu ska vi vara supersnabba på bollen och vi började kartläggning andra skolveckan. Med facit i hand så var det inte alls bra. Eleverna kände inte varandra. De kom från många olika förskolor och de kände inte mig som pedagog, vilket gjorde att de som var lite blygare dom sade inte mycket. När vi hade övningar där man skulle diskutera till exempel sanden och riset. Då förra året gjorde vi så att vi startade först fjärde skolveckan, vilket gjorde att det blev ett helt annat resultat. Eleverna var mycket tryggare med varandra, tryggare med mig som pedagog, vågade diskutera och prata högt i smågrupper.

Peter Sandberg [00:09:01] Jag tänker på det du är inne på. Förlåt att jag bryter, men det är det som du inne på där är intressant för att någonstans handlar det ju om en bedömning, ens kärna. Man vill ju bedöma elevernas kunskaper. Och hur vet man då att det här faktiskt om elevens kunskaper man får fram eller kanske inte får fram? Jag tänker borde berätta om den här eleven tidigare som vi pratade om, som som inte riktigt gjorde det du kanske ville i övningen, men det berodde på andra saker. Men att det kan, att det är bedömningens dilemma lite grann. Hur får man reda på vad eleven kan? Så att, att det som elever visar eller inte visar inte beror på andra omständigheter. Helena, har du några tankar där kring, kring just bedömning där?

Helena Ackesjö [00:09:44] Nä, men just när det gäller det, hur ska man veta vad de visar och så där det är klart att det är ett dilemma. Och vi vet att det finns andra diskussioner också om att man får inte, en del lärare tänker att man ska inte prova aktiviteterna heller innan, utan det måste vara första tillfället som bedöms. Och det är klart med en ny klass så vet du inte. Du känner ju inte barnen. De vet ju inte hur de funkar i olika situationer, för det är det liksom den här professionella fingertoppskänslan som som krävs. Verkligen. Å jag tänker, alltså jag håller med Jessica. Jag tänker att det är vissa aktiviteter kan vara supersvåra att genomföra alldeles för tidigt för att det krävs i aktiviteterna att barnen ska samspela, problematisera, resonera, berätta för varann och det är inte så himla enkelt om man är ny i klassen. Det känns läskigt och så. Samtidigt som att andra aktiviteter kanske är jättebra att använda just för att bygga ihop klassen och just för att skapa, liksom någon slags social eller rationell grund i klassen, så sätt man kan tänka på olika sätt tror jag. Men jag tänker också att alltså det som Jessica säger med tid är väl en av de stora utmaningarna med kartläggningen som ska genomföras, att man ska hinna med dem och då blåser man på från terminsstart. Och det kanske inte alltid är så lyckat, men det visar ju vår forskning också ganska tydligt att lärarna saknar ofta extra tid till genomförande och till analys och kanske extraresurser för klassen. Och då händer det att man börjar kanske lite för tidigt för att hinna med innan en deadline som är satt. Det är också ganska intressant att enligt riktlinjerna så har man höstterminen på sig, men väldigt många kommuner sätter ju en deadline i oktober eller runt höstlovet eller så. Då ska allt vara färdigt och det sätter ju en enorm press på lärarna. Så att det finns en, en utmaning här en. Massa olika balanspunkter som man måste hitta som lärare, tänker jag. En annan sådan är ju också det här med att kan balansen mellan att undervisa hela klasserna integrera alla aktiviteterna i undervisningen med det den enskilda eleven du ska bedöma. Och hur gör man det liksom?

Peter Sandberg [00:12:10] Ja, hur gör man det? Jessica?

Jessica Ekberg [00:12:12] Nej, det kan jag ju flika in lite men med anledning vad Helena säger att de elever jag ska kartlägga individuellt. Det blir ju en mycket lugnare stund för resten av klassen om jag har satt en trygg klass i början på terminen. Då kan jag som lärare kliva ur klassrummet en stund med enskilda elever utan att det händer något i klassrummet, för klassen vet vad som gäller och vet hur skolan funkar och hur det ska vara i klassrummet om någon annan kan komma in och ta klassen en stund medan jag utför kartläggningen. Men det bygger ju på att jag har satt grunderna i hur det ska vara i klassrummet.

Peter Sandberg [00:12:54] Det är ju vanligtvis läraren eller det är väl lämpligast egentligen att det är läraren som genomför kartläggningen, eller vad säger du Helena?

Helena Ackesjö [00:13:02] Nä men jag tänker att det är rimligt att det är den ansvariga läraren som genomför kartläggningen. Men här vet jag också att skolor är olika och man kan tycka på olika sätt. Å ena sidan så om läraren genomför kartlägningsarbetet så så skapar de väldigt mycket kvalitativ tid, kanske med en liten grupp barn. Man lär känna de väldigt väl. Man gör väldigt skarpa bedömningar, men å andra sidan så blir man ganska frånvarande då. Jag tror att man kan, man kan, man kan göra att man kan lösa det på många olika sätt, men det är väl viktiga är väl att skolorna skapa en organisation som är så att det blir kvalitativ kartläggning och kvalitativ undervisning för dem barnen som är kvar i undervisningen.

Peter Sandberg [00:13:45] Jag tänker lite grann på det här med tid, för ni ju någonstans inne på det också, det är det ju. Det finns ju ofta tidsbrist. Så så är det ju. Men jag tänker också att det du huvudmannen ansvarar i för att ge skolor de resurser som krävs för att kunna genomföra kartläggningen, enligt intentionen då så säga att upptäcka elever tidigt som som är i behov av stöd. En sak som jag tänker har med tid att göra, det ger ju också tid att lära känna materialet på ett bra sätt. Hur tänker du kring det Jessica?

Jessica Ekberg [00:14:19] För att jag ska kunna utföra aktiviteterna måste jag ju, som jag sa innan, verkligen äga, äga materialet och kunna det. Ja, jag och mina kolleger som också jobbar i förskoleklass, på min skola och på en närliggande skola, vi brukar ses dagarna innan vi ska utföra aktiviteten, gå igenom, läsa på och diskutera. Hur kan vi utföra den här? Vad ska vi göra? Finns

det dilemma? Finns det något vi kan ändra på så att vi verkligen vet vad vi håller på med? För även om du gjorde det förra året så är det ändå ett år sedan du gjorde den. Man behöver läsa på. Diskutera, vad gick bra förra året? Vad vill vi ändra på? Hur kan vi ändra för att det blir bättre för oss och för eleverna?

Peter Sandberg [00:15:07] En sak som jag tänker att vi bör komma in på också, det är lite de här begreppen. Det finns ju begrepp som alltså det är ju så är det att man ska uppmärksamma och notera de elever som då visar indikation på behov av stöd i sitt lärande och för sen ska man då göra en särskild bedömning i samråd med lärare och.. Eller förlåt mellan lärare och personal med specialpedagogisk kompetens. Om vi tar de här begreppen "indikation" och "i samråd med", Helena kan du berätta lite grann om hur, hur ska man förstå de här begreppen?

Helena Ackesjö [00:15:42] En elev kan visa indikation i en aktivitet, till exempel genom att ännu inte visa nyfikenhet och intresse för att följa och fortsätta och översätta mönster, till exempel eller ännu inte kunna berätta sammanhängande, utan bara använda enstaka ord och så. Å det är i det läget som läraren förväntas samråda då med en specialpedagogiska kompetensen, så om hur man kan planera en fortsatt undervisning så att även den här eller de här eleverna kommer att kunna nå kunskapskraven som ställs i årskurs 1 och 3, så att indikera är ju ett lägre krav än befara. När man då tänka att det kan befaras att eleven inte kommer att nå senare kunskapskrav.

Peter Sandberg [00:16:29] Precis det som de som finns i de vanliga bestämmelserna om stöd där står ju att man om när man befarar att en elev inte kommer nå målen, så då är indikation ett lägre ställt krav helt enkelt.

Helena Ackesjö [00:16:40] Ja, men jag tänker att oavsett vart man hamnar i sin bedömning så så bör ju samråd ändå ske. Insatser bör ju sättas in, det är liksom hela åtgärdsgarantins syfte och mål så. Men, men någonstans i detta tänker vi prata om tid att prata om kompetensutveckling. Jag tänker att det är ju också jätteviktigt att man är säker, att man är riktigt säker på vad som faktiskt ska bedömas. Att det finns en validitet i den bedömningen man gör för i många av de här aktiviteterna så är det ju faktiskt elevernas nyfikenhet att dom visar intresse för något och det samspel som som på något vis ska bedömas inte egentligen ämneskunskaperna i sig. Såsom lärare så måste man ju verkligen veta man att man bedömer rätt saker och även också i förväg har reflekterat över hur ett godkänt resultat inom citattecken ser ut. För det är med de här aktiviteterna så är det så att det är inte så himla enkelt. Det finns inte alltid ett super tydligt rätt eller fel eller kan och kan ej, utan där behöver man fundera på handlar det verkligen om att eleven inte visar nyfikenhet och intresse för mönster? Eller handlar det om att de inte kan fortsätta lägga mönstret? Eller handlar det om någonting annat, alltså vad är det som ska bedömas. Vilka möjligheter har eleven att visa just de här kunskaperna?

Peter Sandberg [00:18:08] Det låter som att du det är verkligen ett liksom gediget analysarbete som krävs för, för att plocka upp saker ur de här bedömningarna. Så intressant på många sätt också.

Helena Ackesjö [00:18:23] Ja å i det, hela det paketet så ingår tänker jag också att vikten av att lärarna har fått möjlighet, precis som Jessica säger, att sätta sig ner och resonera om om vad det här är, som vad det är. Vad är det som ska göras? Vad förväntas av mig? Hur ska jag förstå uppdraget? Men och det visar ju våra studier att jag tror ligger på 75-80 procent av lärarna som som har svarat på en nationell enkät som jag skickat ut om de har angett att de inte har fått någon kompetensutveckling alls i själva åtgärdsgarantin. En del vet inte ens att åtgärdsgarantin och kartläggningsarbetet hänger ihop. Att det är liksom två sidor av samma mynt så, så det känner jag att det är jätteviktigt att om vi ska få hela den här reformen att funka, att man att man har liksom kunskap om vad det man ska göra om sitt uppdrag, att man förstår intentionerna med reformen och hur man ska sedan iscensätta det då i sin verksamhet.

Peter Sandberg [00:19:23] Jag är lite nyfiken Jessica, på hur ni hur ni jobbar i din din kommun. Har du något exempel eller kan du berätta någonting om hur arbetet gått till? Mer på huvudmannanivå eller samarbetet med huvudmannen?

Jessica Ekberg [00:19:36] Ja, och i min kommun är det väldigt gott. Vi har en aktiv huvudman som är intresserad av att det här blir av. Därför har vi kartläggningsnärträffar med förskoleklasslärarna i hela kommunen, både före kartläggning, under kartläggning och sedan när det är dags att analysera. Där träffas alla och det är ju jättebra. Då kan man också se varför sticker den klassen ut? Sticker samman klass ut år efter år. Hur skulle man kunna tänkt annorlunda? Och vi har kört fast, vad ska vi göra i stället? Det finns jättemycket att ta hjälp av varandra. Så det är väldigt gott. Sedan har ju vi när vi har samråd efter kartläggningen. När jag har kartlagt i mitt klassrum så har vi även stöd från centrala elevhälsan som kommer ut och träffar både mig och specialpedagog och rektor. När vi sitter och tittar på vilka elever som har indikationer från min kartläggning

Peter Sandberg [00:20:40] Och då är vi inne på det där i samråd med helt enkelt då personal med specialpedagogisk kompetens. Kan du berätta lite kort bara Jessica, hur du kan hur det kan gå till just med det samrådet där?

Jessica Ekberg [00:20:55] Absolut. När jag har gjort min kartläggning i mitt klassrum, när jag har själv tittat på materialet och vi kan säga att jag plockar ut de eleverna som har fått indikationer, då tar jag med mig resultatet och jag tar även med mig det jag ser i klassrummet som händer utanför kartläggningen tar jag med mig till samråd och som jag sa tidigare så är det jag, det är rektor, specialpedagog på skolan och representant från centrala elevhälsan och vi sitter och gå igenom elev för elev. Vilket stöd tror jag eleverna behöver? Vad är det jag har sett på kartläggningar? Vad det jag sett i klassrummet? Hur kan vi sätta in stöd? I vissa fall handlar det om att jag behöver anpassa min planering och min undervisning i klassrummet och även lite extra anpassningar. I vissa fall handlar det om att specialpedagog behöver ge mig extra stöd och i vissa fall kommer det handla om att specialpedagog kliver in och stöttar elev under skoltid under kanske en intensiv period och ser vad som händer med resultatet.

Peter Sandberg [00:22:05] Jag tänker att vi ska komma in på den tredje och sista delen i den här podden som handlar om det som Skolinspektionen lyft, nämligen det här svåra måste du ju vara på ett sätt att anpassa eller förändra undervisningen i klassrummet utifrån de resultat som man har fått av kartläggningen. Och det där, hur, hur kan man tänka kring det och hur kan man lösa det?

Jessica Ekberg [00:22:31] Ja, många gånger kan ju ha en uppgift som som är på flera nivåer att de som redan kan får göra lite till eller göra svårare uppgift fast inom samma genre. Sedan kan det också vara att man ha en klass som, jag vet något år så hade jag en klass som hade väldigt svårt för tärningsbilden. De hade svårt att addera då de hade svårt att spela spel och då gjorde vi en, ett projekt där vi arbetade med just tärningen och då plockade vi in den i hela undervisningen, så vi ritade tärningsspel och vi hade tärningen på idrottslektioner. Vi spelade extra mycket spel. Tärningen fick figurera både ute på rasten och på väg till matsalen och eleverna fick med sig tärningsutmaningar hem och spela med sin familj och så vidare. Så det kan ju vara ett projekt som ger något till hela klassen, och det kan också vara nått så att du mer individuellt gör utmaningar till vissa elever.

Peter Sandberg [00:23:33] Intressant. Helena vad säger du på samma tema, anpassa utveckla undervisningen utifrån resultatet på kartläggningen?

Helena Ackesjö [00:23:41] Här kan vi också, precis som i Skolinspektionens granskning, se ganska stora skillnader i resultaten från vårt projekt. Men det man kan se att de allra flesta lärarna är väldigt positiva till att materialet för att man tycker att man får syn på på väldigt mycket om barnen och det är ett skarpt verktyg, kanske bättre än man använt innan, men det känns som att det finns lite att göra med vad händer sen där? Man har gjort sina analyser, hur sätts stödsinsatser in. Hur omvandlas allt det här nu då till insatser som ska gynna den enskilda eleven. Det är väl det som är den stora utmaningen, tänker jag. Som som är kvar för resultaten ska ju användas alltså resultaten av analysen ska användas till och omvandlas till undervisning så. Men jag tänker att vi får liksom inte glömma åtgärdsgarantins själva kärna, att det handlar om barns rätt till utbildning, till likvärdig utbildning och de här tidiga insatserna då som kartläggningsmaterialitet om det används rätt det är ju en ganska kraftfull åtgärd för motverkande av framtida skolmisslyckanden, så ett förebyggande arbete med det räcker ju inte att bara genomföra kartläggningen och sedan rapportera in

resultatet. För då är det ju ingen tidig insats, utan det är ju bara, det är bara de första stegen, liksom det riktiga jobbet planeras genomföras efter analyserna.

Peter Sandberg [00:25:16] Jag tänker att innan vi slutar, jag vill tacka så mycket för att ni ville vara gäster och bidra med era tankar och erfarenheter. Men innan vi slutar tänkte om ni har några, något medskick som ni vill, några avslutande ord som ni vill skicka med till de som lyssnar? Jag tänker Helena, du kan få börja.

Helena Ackesjö [00:25:36] Ja, mitt första medskick är nog, det måste nog bli att uppmuntra lärarna till att göra det här materialet till sitt eget, att våga släppa sargen och göra det till situationer där eleverna vågar öva och pröva och där de blir utmanade av lärarna och inte liksom till statiska bedömningssituationer där barnen riskerar att börja gissa och söka sig fram i osäkerhet i stället. Det andra, tänker jag, är också vikten av att skapa en samland organisation på skolan där det faktiskt finns resurser för uppdraget och resurser i det här fallet tänka kan vara, det kan vara extratid till genomförande, analys till förberedelser, men det kan också vara extra att man fördela om i kollegiet, att man hjälper varann och avlasta i klasserna och ta vissa grupper eller ta klasser och hjälper varann med det, men också se till så att den specialpedagogiska kompetensen finns tillgänglig när den behövs. Här har ju huvudmannen och rektorn ansvar så.

Peter Sandberg [00:26:40] Tack! Jessica?

Jessica Ekberg [00:26:42] Ja, jag tänkte skicka med det här kan ju låta lite hårt, men hellre fälla än fria om uttrycket tillåts. Vad jag menar med det är att själva syftet med kartläggningen är ju att tidigt upptäcka de elever som behöver stöd, och jag tycker att då är det ju bättre att hitta dem som jag misstänker och sedan kartlägga ytterligare. Är det så att eleven inte behöver stöd så har jag inte missat någon, och som medskick nummer två så skickar med att att du som pedagog försöker få till kartläggningen som en del av din naturliga undervisning och se kartläggningen som en tillgång och inte som en börda.

Peter Sandberg [00:27:26] Tack så jättemycket för era medskick och återigen tack för att ni var med i dag!

Helena Ackesjö [00:27:31] Tack själv! Tack tack.

Peter Sandberg [00:27:32] Om du som lyssnar vill ha mer information gärna in på vår webbplats, www.skolverket.se och klicka er fram till kartläggning i förskoleklass. Tack för att du lyssnat!

Speaker [00:27:50] Det här var en podcast från Skolverket.